

En borger, der tilhører »den berørte offentlighed« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra e), i direktiv 2011/92, som ændret, og som opfylder de kriterier, der er fastsat i national ret hvad angår »tilstrækkelig interesse« eller, efter omstændighederne, »krænkelse af en rettighed« som omhandlet i artikel 11, skal imidlertid have adgang til ved en domstol eller, alt efter tilfældet, et andet uafhængigt og upartisk ved lov nedsat organ at få prøvet den materielle og processuelle lovlighed af en afgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke skal foretages en miljøkonsekvensvurdering, og som træffes af en sådan ret.

4) Direktiv 2011/92, som ændret ved direktiv 2014/52,

skal fortolkes således, at

det er til hinder for, at der før eller sideløbende med gennemførelsen af en nødvendig miljøkonsekvensvurdering eller før afslutningen af en undersøgelse i hvert enkelt tilfælde af indvirkningerne på miljøet, hvorved nødvendigheden af en sådan vurdering skal afklares, meddeles byggetilladelser til enkelte projekter vedrørende byggearbejder, som indgår i større projekter vedrørende anlægsarbejder i byzoner.

(¹) EUT C 2 af 3.1.2022.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 25. maj 2023 — administrativ strafferetlig sag mod XN
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski rayonen sad — Bulgarien)**

(Sag C-608/21 (¹), Politseyski organ pri 02 RU SDVR)

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv 2012/13/EU – ret til information under straffesager – artikel 6 – ret til at blive informeret om tiltalen – artikel 7 – adgang til aktindsigt i materiale i sagen – effektiv udøvelse af retten til forsvar – artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – ret til frihed og sikkerhed – meddelelse af grundene til tilbageholdelsen af den mistænkte eller tiltalte i et særskilt dokument – det tidspunkt, hvor denne meddelelse skal foretages)

(2023/C 252/05)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Part i hovedsagen

XN

Processdeltager::Politseyski organ pri 02 RU SDVR

Konklusion

1) Artikel 6, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse ikke er til hinder for anvendelsen af en national lovgivning, hvorefter grundene til tilbageholdelse af personer, der er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling, herunder oplysninger vedrørende den strafbare handling, som den pågældende er mistænkt eller tiltalt for at have begået, kan angives i andre dokumenter end afgørelsen om tilbageholdelse. Denne bestemmelse er derimod til hinder for, at disse oplysninger kun meddeles disse personer inden for rammerne af et eventuelt søgsmål til prøvelse af lovligheden af tilbageholdelsen og ikke på tidspunktet for tilbageholdelsen eller inden for en kort frist efter påbegyndelsen heraf.

2) Artikel 6, stk. 2, i direktiv 2012/13

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse kræver, at grundene til tilbageholdelse af personer, der er mistænkt eller tiltalt for at have begået en strafbar handling, skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de effektivt kan anfægte lovligheden af deres tilbageholdelse. Under hensyntagen til, på hvilket stadium straffesagen befinder sig, således at en igangværende efterforskning ikke skades, skal disse oplysninger indeholde en beskrivelse af de relevante faktiske omstændigheder, som de kompetente myndigheder har kendskab til, herunder det kendte tidspunkt og sted for de faktiske omstændigheder, arten af disse personers konkrete deltagelse i den hævdede lovovertrædelse og den retlige kvalificering, der foreløbigt lægges til grund.

(¹) EUT C 198 af 16.5.2022.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. juni 2023 — Fuldbyrkelse af en europæisk arrestordre udstedt mod O.G. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte costituzionale — Italien)

(Sag C-700/21 (¹), O.G. (Europæisk arrestordre mod en tredjelandstatsborger))

[Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – europæisk arrestordre – rammeafgørelse 2002/584/RIA – fakultative grunde til at afslå fuldbyrkelse af en europæisk arrestordre – artikel 4, nr. 6) – formål om social rehabilitering – tredjelandstatsborgere, der opholder sig eller er bosat på den fuldbyrdende medlemsstats område – ligebehandling – artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder]

(2023/C 252/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte costituzionale

Parter i hovedsagen

Sagsøger: O.G.

Procesdeltager: Presidente del Consiglio dei Ministri

Konklusion

- 1) Artikel 4, nr. 6), i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, sammenholdt med det princip om lighed for loven, der er fastsat i artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

skal fortolkes således, at

nævnte artikel 4, nr. 6), er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorved denne bestemmelse er blevet gennemført, og hvorefter enhver tredjelandstatsborger, der opholder sig eller er bosat på denne medlemsstats område, absolut og automatisk udelukkes fra at kunne være omfattet af den i bestemmelsen fastsatte fakultative grund til at afslå fuldbyrkelse af en europæisk arrestordre, uden at den fuldbyrdende judicielle myndighed kan foretage en vurdering af tredjelandstatsborgerens tilknytning til den nævnte medlemsstat.

- 2) Artikel 4, nr. 6), i rammeafgørelse 2002/584